

ПРОТОКОЛ

Номер 279

08.10.2020 г.

Град Варна

Окръжен съд – Варна

III състав

На 06.10.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Юлия Р. Бажлева

Членове: Даниела С. Христова
Светлана К. Цанкова

Секретар: Елка Н. Иванова

Сложи за разглеждане докладваното от Даниела С. Христова Въззивно гражданско дело № 20203100501720 по описа за 2020 година.

На именното повикване в 09:15 часа се явиха:

След спазване разпоредбата на чл.142, ал.1 ГПК.

Въззивникът ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ“, редовно призован, не се представлява.

Въззиваемата страна Й. М. М. , редовно призована, не се явява. Представява се от адв. Т., редовно упълномощен и приет от съда от днес.

АДВ. Т.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не съществуват процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ДОКЛАДВА ЖАЛБАТА

Производството е образувано по въззивна жалба на Главна дирекция „Гранична полиция“ срещу решение № 1344 от 13.03.2020 г., постановено по гр.д.№ 16403 по описа за 2019 г. на Районен съд - Варна, с което е осъдена Главна дирекция „Гранична полиция“ да заплати на Й. М. М. с ЕГН***** сумата 1213,38 лева (хиляда двеста и тринадесет лева и тридесет и осем стотинки), представляваща допълнително възнаграждение за положен извънреден (нощен) труд от 183,40 часа за периода от 15.10.2016 г. до 28.02.2019 г., получен в резултат на преизчисляване на положения нощен труд с коефициент 1,143, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 11.10.2019 г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от 200,82 лева (двеста лева и осемдесет и две стотинки), представляваща дължимата мораторна лихва за периода от 15.10.2016 г. до 11.10.2019 г.

върху сумата от 1213,38 лв., на основание чл. 178, ал. 1, т. 3 вр. чл. 187, ал. 5, т. 2 ЗМВР и чл. 86 от ЗЗД; сумата от 400,00/четиристотин/ лева, представляваща сторени по делото съдебно –деловодни разноси, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК; и в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд –Варна сумата от 280,00/двеста и осемдесет лева/, от които 180,00 лв. за изготвяне на ССЧЕ и държавна такса възлизаща на 100,00 лв., на осн. чл. 78, ал. 6 ГПК.

Жалбата е основана на оплаквания за неправилност и необоснованост на решението. Излага се, че съгласно чл. 141 , ал.1 т.1 от ЗМВР, ищецът е държавен служител и съобразно нормата на ал. 2 от с.р. служебното правоотношение се регламентира само от този закон.

Препращането към КТ е изрично и затова, нормите на КТ не се прилагат субсидирано, извън лимитативно изброените случаи. Според жалбоподателя, отчитането на извънредния труд при работа на смени се отчита по специален ред, което прави недопустима аналогията с другите държавни служители в гражданските ведомства. Счита, че Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, приета с ПМС № 4 от 17.01.2007 г. в сила от 01.07.2007 г. е неприложима са служебното правоотношение с този ищец. Като служител на МВР, brutното му трудово възнаграждение следва да се формира от месечното и допълнителните възнаграждения, а според разпоредбата на чл. 178 от ЗМВР допълнителни възнаграждения се дължат за изпълнение на специфични служебни дейности за извънреден труд. Според жалбоподателя правната уредба на извънредния труд се съдържа в Наредба № 8121 з – 776/29.07.2016 г. на Министъра на вътрешните работи. Следва анализ за съответствие между приложения закон и Директива № 2003/88/ЕО на ЕП и СЕ от 04.11.2003 г. допълнителни възнаграждения се дължат по силата на разпоредбата на чл. 176 от ЗМВР. Изброяват редица привилегии на служителите на МВР, предвидени в ЗМВР, различни от предвидените в КТ за всички останали служители и по аргумент за противното се прави извод за неприложимост на КТ. С горепосочените доводи жалбоподателят мотивира възражение за неправилност на обжалваното решение поради неправилно приложение на материалния закон.

Оспорва решението и по съображения за неправилно подвеждане на фактите към материално правните норми, като се твърди, че извънреден труд би бил налице, ако служителите работят извън нормативно определеното време, каквато не е настоящата хипотеза.

Жалбоподателят счита, че установената по-голяма продължителност на работното време на държавните служители в МВР се явява по-голяма от общата нормална продължителност на работното време по трудови правоотношения съгласно КТ, като това различие се дължи и е обусловено от вменените с разпоредбата на чл.2, ал.2 ЗМВР функции на служителите от МВР.

Навеждат се и доводи, че първоинстанционният съд не е отчел обстоятелството, че в ЗМВР са предвидени редица компенсаторни механизми – допълнително възнаграждение за

прослужено време, размер на основния платен годишен отпуск, по-благоприятен режим на заплащане на извънредния труд, множество обезщетения. Сочи се, че от една страна съдът потвърждава заплащането на положеният нощен труд от служителя в размер на дължимото и потвърдено от събраните доказателства, а от друга – приема превръщането на часовете нощен труд в извънреден такъв и се допуска заплащане на извънреден труд в неговата по-висока стойност, който реално не е положен, при положение, че е безспорно доказано посредством заключението на вещото лице, че нощният труд на ищеца е напълно заплатен от ответника.

Според жалбоподателя, съдът не е изследвал въпроса дали изплатеният извънреден труд е извънреден, защото е над нормата за съответното тримесечие. Счита, че дори и при прилагането на общите трудови норми, на чието съдържание ищецът се позовава, за да обоснове претенцията си, е незаконосъобразно преизчисляването на часовете нощен труд с коефициент 1,143.

Моли да се отмени обжалваното решение и вместо него бъде постановено друго, с което предявеният иск бъде отхвърлен като неоснователен.

Претендира присъждане на разноските по делото.

В отговор от насрещната страна, се оспорва основателността на жалбата, като се излагат съображения за правилност и обоснованост на първоинстанционния съдебен акт с подробни възражения, основани на принципите на прилагане на нормите, определени в ЗНА.

Страните не са направили доказателствени искания.

АДВ. Т.: Нямам възражения по проектодоклада. Оспорвам жалбата. Поддържам отговора. Няма да соча доказателства. Представям списък с разноски по чл. 80 ГПК.

Съдът намира, че следва да се приемат по делото представените от въззиваемия списък с разноски и доказателства за извършването им, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА по делото представените списък с разноски и доказателства за извършването им.

Съдът, предвид поведението на страните, счете спора за изяснен от фактическа страна и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. Т.: Моля да потвърдите решението на ВРС като правилно и законосъобразно. Подадената въззивна жалба е неаргументирана, необоснована и недоказана. Моля да ни присъдите направените по делото разноски.

Съдът счита делото за изяснено и ще произнесе решението си в едномесечен срок.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 9.17 часа.

Председател: _____

Секретар: _____